

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 43 / פרשת כי תשא תשפ"ג

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ז:

"לענין החיותו, משוח מלחמה עדיף... דתלו ביה רבים"

הגמרא השבוע קובעת שקדושתו של 'סגן כהן גדול' גדולה יותר משל 'כהן משוח מלחמה'. למרות זאת, אם מתעורר ספק את מי מביניהם להציל ממוות, 'משוח מלחמה' קודם! ומדוע? משום שהוא הכהן היוצא לפני העם במלחמה, וכיון שחיי רבים תלויים בו, קודם הוא ל'סגן' הקדוש ממנו.

בהלכה זו טמונה עצה לשמירה שמימית: מי שרכים תלויים בו, זוכה לשמירה יתירה! נמצא שכל שאדם עוזר לאנשים רבים יותר, כך הצרה שעלולה לבוא עליו תשפיע על מעגלים רחבים יותר, וזו סיבה להנצל מהצרה.

במלחמת רוסיה-יפן נפל בשבי היפני אחד מגדולי מפקדי הצבא הרוסי, ועמו חייל בעל דרגה נמוכה. בהסכם החלפת שבויים שנערך בין המדינות הסכימה יפן לשחרר אחד מהם. להפתעת כולם הכריע הצאר שדווקא החייל הזוטר ישוחרר. לתמיחה מקורביו הסביר: "אמנם מדובר בחייל זוטר, אך התועלת שלו לצבא עצומה, וזאת בשל מומחיותו הייחודית בתיקון תותחים. למפקד, למרות חשיבותו, יימצא תחליף, אך לחייל זה אין לנו תחליף..."

איך זה קשור אלינו?

במעט התבוננות מסביבנו נגלה תחומים שבהם ביכולתנו להועיל לרבים. להטות אוזן קשבת, לסדר את בית הכנסת, להציע עזרה לכלל דכפין, ועוד כהנה וכהנה... ככל שהחברה תהיה תלויה בנו יותר, כך חשיבותנו תגדל, ובהתאם לכך זכויותינו.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ג:

"איזהו מת מצוה כל שאין לו קוברין"

גמרתנו השבוע עוסקת בעניינו של 'מת מצוה'. 'מת מצוה' הוא מת שנמצא מוטל במקום שומם ואין מי שיטפל בו. המוצאו, מצוה להתעסק בקבורתו, ואפילו הוא כהן האסור בטומאה.

בספר חסידים (רסא) כולל רבי יהודה החסיד בהגדרת 'מת מצוה' כל מצוה 'זנוחה' שאין מי שעוסק בה. כך גם כל תורה 'זנוחה', כדוגמת שעה שאין מי שעוסק בה בתורה, כחגים, חופשים וסופי שבוע. ה'ספר חסידים' מבטיח שהזוכה במצוות אלו ובלמוד זה, יקבל שכר כנגד כל אלו שלא עוסקים בה בשעה זו.

ה'אבני נזר' היה גאון דורו. חותנו, הרבי מקוצק, סיפר פעם כיצד זכה מחותנו 'הרב מביאָלָא' לבן שכזה: באחד מימי הפורים בעוד הכל עסוקים במצוות היום, פרש רבה של ביאלא לביהמ"ד וישב להגות בתורה. "היה זה רגע אחד, שבו היה העולם כולו פנוי מתורה, ולולי תורתו של הרב היה העולם חוזר לתוהו ובוהו", גילה ה'קוצקער', "בשכר לימוד זה זכה לבן שהאיר את העולם, הלא הוא חתני האבני נזר".

איך זה קשור אלינו?

הזמנים העמוסים האלו, הם הזדמנות פז, לומדי הדרך היומי למשל, שזוכרים אותו על שפת הים, ובערב יום כיפור, ביום של חתונה, ובמוצאי צום, זוכים לשכר בכפל כפליים.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ב:

"אמרו לו אל תשתה אל תשתה... חייב על כל אחת ואחת.

במשנה השבוע למדנו: נזיר ששותה יין ועדים מתרים בו שוב ושוב שלא ישתה, למרות שהשתיה נראית כמעשה אחד ממושב, הנזיר לוקה על כל לגימה ולגימה שהתרו בו.

לא אחת נזכר אדם תוך כדי עבירה שהמעשה אסור, כך למשל באמצע 'לשון הרע עסיסי', אך הוא ממשיך בתואנה כי "הוא רק מסיים את הסיפור", ממשנתנו למדנו שעליו להפסיק מיד, חבל על כל עברה שתתווסף לו...

כפרי שנקלע לעיר חש טפיחה על גבו, הוא הפנה ראשו והבחין בדמות לא מוכרת: "למדנו יחד בכיתה... זוכר?!", הוא לא זכר... "שנים שלא התראינו, תרצה שנשב במסעדה יחד ונחליף זכרונות?!". ההצעה קרצה לכפרי, ובמסעדה הזמין החבר לו ולאורחו ארוחה דשנה, אלא שבסיומה ה"חבר" נעלם... הכפרי הנדהם הבין שהוא עומד לשלם את החשבון, בעודו נבוך, נכנס לפתע "חבר" אחר ובפיו הצעה: "אם כבר הסתבכת, תתפנק, תזמין עוד מנה" רק כפרי טפש יסכים להצעה הנואלת.

כך נראה - מסכם המגיד מדובנה - אדם שנכשל וממשיך בעבירה מאחר ש"בין כה כבר נכשלת".

איך זה קשור אלינו?

נכשלת? קורה!... אך זו כמובן אינה סיבה לתת פורקן למידות רעות ולמעשים לא רצויים. עצירה מיידית ו'סיבוב פרסה', זה מה שנדרש ממך, חבל להסתבך עוד.